

Euroopa Inimõiguste Kohtu neljanda osakonna
otsus vastuvõetavuse kohta

Priit Peterson *versus* EESTI
(Kaebus nr 8354/04)

Yevgeni Sitnik *versus* EESTI
(Kaebus nr 8356/03)

Kohtuasjades Priit Peterson vs. Eesti ja Yevgeni Sitnik vs. Eesti

Euroopa Inimõiguste Kohus (neljas osakond) 11. oktoobril 2005 kojana,
kuhu kuuluvad:

Nicolas Bratza, *osakonna esimees*,

J.Casadevall,

M.Pellonpää,

R.Maruste,

K.Traja,

L.Mijovic´,

J.Šikuta, *kohtunikud*,

ja M.O´Boyle, *osakonna sekretär*;

arvestades ülalloodud kaebuseid, mis on esitatud 25. veebruaril 2003,

arvestades otsust juhinduda konventsiooni artikli 29 lõikest 3 ning arutada ühel ajal nii

kaebuste vastuvõetavust kui ka põhjendatust,

arvestades ametlike deklaratsioone, millega kiideti heaks sõbraliku lahenduse leidmine,

on asja arutanud ning otsustanud järgmist

ASJAOLUD

Esimene kaebaja, Priit Peterson, on Eesti kodanik, kes on sündinud 1973. aastal. Teine kaebaja, Yevgeni Sitnik, on Eesti kodanik, kes on sündinud 1974. aastal. Eesti valitsust esindab M.Hion, Välisministeeriumi juriidilise osakonna inimõiguste büroo direktor.

Kohtuasja poolte esitatud asjaolud on kokku võetud järgmiselt.

19. oktoobril 1998 leiti Tallinnas garaažide juures olevalt tühermaalt mehe surnukeha, silmad ja suu teibitud. 21. oktoobril 1998 algatati juhtunu suhtes kriminaalmenetlus.

23. oktoobril 1998 võeti esimene kaebaja vahi alla kahtlustatuna röövimise organiseerimises. Surnud isiku auto oli leitud P.Petersoni garaažist. Samal päeval võeti vahi alla ka teine kaebaja. 29. oktoobril 1998 esitati esimesele kaebajale süüdistus raskendavatel asjaoludel toimepandud röövimise organiseerimises ja laskemoona ebaseaduslikus hoidmises. Teist kaebajat süüdistati röövimise toimepanemises raskendavatel asjaoludel, ametlike dokumentide riisumises ning isikult ebaseaduslikus vabaduse võtmises, mis oli seotud tervisele ohtliku vägivalda kasutamisega ja surma põhjustamises ettevaatamatuse tõttu.

Tallinna Linnakohtu 22. juuni 1999 otsusega anti kaebajad koos nelja teise süüdistatavaga kohtu alla.

27. juunil 2003 mõistis Tallinna Linnakohus esimese kaebaja süüdi suures ulatuses võõra vara salajases varguses, röövimise toimepanemises raskendavatel asjaoludel, ametlike dokumentide riisumises ning laskemoona ebaseaduslikus omandamises ja hoidmises. Tallinna Linnakohus mõistis kaebajale karistuseks 7 aastat vangistust. Teine kaebaja mõisteti süüdi röövimise toimepanemises raskendavatel asjaoludel, ülliraske kehavigastuse tahtlikus tekitamises, millega ettevaatamatuse tõttu põhjustati kannatanu surm. Talle mõisteti samuti karistuseks 7 aastat vangistust.

24. jaanuaril 2004 vabastas Harju Maakohus esimese kaebaja vangistusest tingimisi enne tähtaega katseajaga kuni 23. oktoobrini 2005.

Teine kaebaja kannab endiselt karistust Murru vanglas.

KAEBUSED

1. Kaebajad kaebasid konventsiooni artikli 5 lg 3 alusel nende kinnipidamise pikkuse üle.
2. Kaebajad kaebasid konventsiooni artikli 6 lg 1 alusel nende kohtuasja kriminaalmenetluse pikkuse üle.

ÕIGUSKÜSIMUSED

30. juunil 2005 esitas teine kaebaja kohtule järgmise allkirjastatud deklaratsiooni:

„Mina, kaebaja Yevgeni SITNIK, võtan teadmiseks, et Eesti valitsus on valmis maksta mulle 6000 eurot ülalnimetatud, Euroopa Inimõiguste Kohtus lahendamist ootavas kohtuasjas sõbraliku lahenduse leidmiseks.

Nimetatud summa katab kõik varalised ja mittevaralised kahjud, samuti kohtu- ja muud kulud ning see konverteeritakse Eesti kroonidesse vastavalt maksmise kuupäeval kehtivale rahakursile ning sellelt ei arvata maha maksusid. See summa makstakse välja kolme kuu jooksul arvates Kohtu “Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni” artikli 37 § 1 alusel tehtavast otsusest teatamise kuupäevast. Sellelt summalt makstakse intressi arvates ülalmainitud kolmekuulise tähtaja ületamisest kuni makse tegemiseni vastavalt Euroopa Keskpanga laenuintressi samal perioodil kehtinud madalaimale intressimäärale pluss kolm protsendipunkti.

Ma võtan ettepaneku vastu ning loobun edasistest nõuetest Eesti vastu seoses nende asjaoludega, mis olid selle kaebuse aluseks. Ma kinnitan, et see kujutab endast kohtuasja lõplikku lahendust.”

18. juulil 2005 esitas esimene kaebaja kohtule järgmise allkirjastatud deklaratsiooni:

„Mina, kaebaja Priit PETERSON, võtan teadmiseks, et Eesti valitsus on valmis maksta mulle 6000 eurot ülalnimetatud, Euroopa Inimõiguste Kohtus lahendamist ootavas kohtuasjas sõbraliku lahenduse leidmiseks.

Nimetatud summa katab kõik varalised ja mittevaralised kahjud, samuti kohtu- ja muud kulud ning see konverteeritakse Eesti kroonidesse vastavalt maksmise kuupäeval kehtivale rahakursile ning sellelt ei arvata maha maksusid. See summa makstakse välja kolme kuu jooksul arvates Kohtu “Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni” artikli 37 § 1 alusel tehtavast otsusest teatamise

kuupäevast. Sellelt summalt makstakse intressi arvates ülalmainitud kolmekuulise tähtaja ületamisest kuni makse tegemiseni vastavalt Euroopa Keskpanga laenuintressi samal perioodil kehtinud madalaimale intressimäärale pluss kolm protsendipunkti.

Ma võtan ettepaneku vastu ning loobun edasistest nõuetest Eesti vastu seoses nende asjaoludega, mis olid selle kaebuse aluseks. Ma kinnitan, et see kujutab endast kohtuasja lõplikku lahendust.”

26. augustil 2005 esitas Vabariigi Valitsuse esindaja kohtule järgneva allkirjastatud deklaratsiooni:

„Mina, valitsuse esindaja Mai Hion, teatan, et Eesti valitsus teeb ettepaneku maksta Hr Yevgeni SITNIKULE 6000 eurot ülalnimetatud, Euroopa Inimõiguste Kohtus lahendamist ootavas kohtuasjas sõbraliku lahenduse leidmiseks.

Nimetatud summa katab kõik varalised ja mittevaralised kahjud, samuti kohtu- ja muud kulud ning see konverteeritakse Eesti kroonidesse vastavalt maksmise kuupäeval kehtivale rahakursile ning sellelt ei arvata maha maksusid. See summa makstakse välja kolme kuu jooksul arvates Kohtu “Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni” artikli 37 § 1 alusel tehtavast otsusest teatamise kuupäevast. Juhul, kui märgitud ajavahemiku jooksul seda summat ei maksta, kohustub valitsus maksuma sellelt summalt intressi arvates tähtaja ületamisest kuni makse tegemiseni, Euroopa Keskpanga laenuintressi samal perioodil kehtinud madalaimas intressimääras pluss kolm protsendipunkti. Makse kujutab endast kohtuasja lõplikku lahendust.”

26. augustil 2005 esitas Vabariigi Valitsuse esindaja kohtule järgmise allkirjastatud deklaratsiooni:

„Mina, valitsuse esindaja Mai Hion, teatan, et Eesti valitsus teeb ettepaneku maksta Hr Priit PETERSONILE 6000 eurot ülalnimetatud, Euroopa Inimõiguste Kohtus lahendamist ootavas kohtuasjas sõbraliku lahenduse leidmiseks.”

Nimetatud deklaratsioon sisaldas samasugust teist lõiku nagu esimene Vabariigi Valitsuse esindaja esitatud deklaratsioon.

Kohus võtab teadmiseks poolte vahel leitud sõbraliku lahenduse. Kohus on veendunud, et sõbralik lahendus järgib konventsioonis ja selle protokollides sätestatud inimõigusi ning kohus ei leia avalikku huvi puudutavaid põhjendusi, et pidada kaebuste menetlemise jätkamist õigustatuks (konventsiooni artikli 37 lg 1). Sellest lähtuvalt ei kohaldata enam konventsiooni artikli 29 lg 3 ning kaebus kõrvaldatakse menetlusnimistust.

Nimetatud põhjustel kohus ühehäälselt

otsustab Sitniku ja Petersoni kaebused ühendada;

otsustab mitte jätkata konventsiooni artikli 29 lg 3 kohaldamist ning kõrvaldada kaebused menetlusnimistust.

Michael O'BOYLE
Osakonna sekretär

Nicolas BRATZA
Osakonna esimees